EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 30.4.2019
COM(2019) 213 final

# ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ

## o uplatňování a přezkumu směrnice 2014/59/EU o ozdravných postupech a řešení krize bank a nařízení č. 806/2014 o jednotném mechanismu pro řešení krizí

# I. ÚVOD

Právní rámec Unie v oblasti finančních služeb se po finanční krizi podstatně rozvinul. Bylo přijato několik právních předpisů s cílem zavést pravidla v dříve neregulovaných oblastech a revidovat stávající právní předpisy. Obecným cílem bylo řešit obavy a nedostatky, které se objevily během finanční krize, a snížit riziko vzniku dalších (systémových) krizí.

V této souvislosti byl v roce 2014 zaveden minimální harmonizovaný právní rámec EU použitelný v případě bankovních[1] krizí, který tvoří směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank.[2] Tento harmonizovaný rámec doplňuje nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí.[3] Zmíněné právní akty poskytují účinné nástroje k řešení problémů bank, které jsou „v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné“. Zatímco směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank musí být provedena ve vnitrostátním právu každého členského státu EU, nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí představuje přímo použitelný předpis, který soustřeďuje určité funkce a rozhodnutí týkající se řešení krizí na úrovni bankovní unie. Oba nástroje tedy společně stanoví rámec pro řešení krizí na úrovni EU.

Směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí stanovily zásadu, že pokud je banka v selhání nebo je její selhání pravděpodobné, orgán příslušný k řešení krize může dojít k závěru, že je ve veřejném zájmu, aby byl v bance zaveden režim řešení krize namísto úpadkového řízení podle vnitrostátního práva. Tento veřejný zájem může být například způsoben skutečností, že banka zajišťuje úkoly považované za klíčové pro hospodářství, které nemohou být přerušeny bez negativních dopadů na finanční stabilitu. Pokud neexistuje veřejný zájem na uplatnění režimu řešení krize, musí být banka likvidována v souladu s insolvenčními pravidly podle vnitrostátních právních předpisů.

Obecně platí, že banka musí být prohlášena za banku v selhání nebo banku, u níž je selhání pravděpodobné, jestliže potřebuje mimořádnou finanční podporu z veřejných prostředků, aby si zachovala svou životaschopnost, likviditu nebo platební schopnost, a pouze ve zvláštních výjimečných případech může banka obdržet veřejnou podporu, aniž by toto rozhodnutí vyvolala. Tyto výjimečné případy zahrnují preventivní rekapitalizaci a státní záruky pro likviditní facility poskytnuté centrálními bankami a státní záruky za nově vydané závazky.[4]

Rámec zajišťuje, aby ztráty nesli skutečně akcionáři a věřitelé, a zavádí řadu nástrojů k řešení krize pro orgány řešící krize bank. V závislosti na konkrétním případu mohou

[1] Směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí se vztahují na úvěrové instituce, investiční podniky a další kategorie finančních subjektů podle článku 1 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a článku 2 nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí. V této zprávě se však pro označení všech subjektů, které spadají do oblasti působnosti těchto legislativních aktů, používá obecný pojem „banka“.

[2] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

[3] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí (Úř. věst. L 225, 30.7.2014, s. 1).

[4] Čl. 32 odst. 4 písm. d) směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank.

orgány rozhodnout o použití nástroje převodu činnosti, vytvoření překlenovací banky nebo společnosti pro správu aktiv a provedení rekapitalizace z vnitřních zdrojů.[5]

Tento rámec rovněž stanoví pravidla pro poskytování vnější veřejné finanční podpory bankám v režimu řešení krize. Aby se snížilo riziko záchranných opatření financovaných z peněz daňových poplatníků, je nutné vytvořit vnitrostátní mechanismy financování k řešení krizí a Jednotný fond pro řešení krizí financované všemi bankami na trhu a sloužící jako hlavní zdroj vnější finanční podpory pro banky v režimu řešení krize.

Kromě toho se nařízením o jednotném mechanismu pro řešení krizí zřizuje Jednotný výbor pro řešení krizí, jehož úkolem je připravovat a realizovat řešení krizí bank usazených v členských státech, které se účastní bankovní unie, jakož i hospodařit s Jednotným fondem pro řešení krizí.[6]

Článek 129 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a článek 94 nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí vyžadují, aby Komise přezkoumala uplatňování rámce pro řešení krizí a předložila Evropskému parlamentu a Radě zprávu. Termínem pro předložení zpráv o uplatňování těchto právních nástrojů byl červen, respektive prosinec 2018. Vzhledem k jejich úzkému propojení je vhodné provést přezkum obou nástrojů společně. Za účelem provedení přezkumu bylo navíc nutné vyčkat přijetí bankovního balíčku (podrobnosti jsou uvedeny níže), který upravuje některé důležité prvky rámce pro řešení krizí, a zejména pravidla týkající se minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky (MREL).

## II. PŘEHLED SOUČASNÉHO STAVU UPLATŇOVÁNÍ A DOKONČENÍ RÁMCE PRO ŘEŠENÍ KRIZÍ

### *A. Současný stav provádění směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank*

Lhůta pro provedení směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank byla stanovena na 31. prosince 2014. Pouze dva členské státy oznámily úplné provedení směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank v uvedené lhůtě, takže u zbývajících států bylo zahájeno řízení o nesplnění oznamovací povinnosti.

K dnešnímu dni oznámily úplné provedení všechny členské státy. Komise ověřila, že směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank je plně provedena ve všech členských státech, a uzavřela příslušné případy nesplnění oznamovací povinnosti.

V současné době Komise ověřuje správnost vnitrostátních prováděcích opatření.

### *B. Stav uplatňování rámce pro řešení krizí orgány příslušnými k řešení krize*

Provádění směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank v EU stále probíhá. Řada členských států stanovila strategie řešení krizí a cíle minimálního požadavku

[5] Rekapitalizace z vnitřních zdrojů je ve směrnici o ozdravných postupech a řešení krize bank / nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí definována jako „*mechanismus, kterým orgán příslušný k řešení krize [...] vykonává pravomoci k odpisu a konverzi závazků instituce v režimu řešení krize* [...]“. Viz čl. 2 odst. 1 bod 57) směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a čl. 3 odst. 1 bod 33) nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí.

[6] V bankovní unii je každý vnitrostátní orgán příslušný k řešení krize odpovědný za shromažďování příspěvků do příslušného vnitrostátního fondu pro řešení krizí. Tyto prostředky se poté převádějí do Jednotného fondu pro řešení krizí, který je spravován Jednotným výborem pro řešení krizí.

na kapitál a způsobilé závazky pro všechny banky, které spadají do jejich přímé působnosti. To bankám umožnilo, aby začaly odstraňovat překážky těchto strategií a vytvářet zdroje pro minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky. Od zavedení směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank byla vytvořena řada kolegií k řešení krize s cílem ujednat plány řešení krize, posouzení způsobilosti k řešení krize a minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky mezi domácími a hostitelskými orgány pověřenými řešením krize nebo příslušnými k řešení krize bankovních skupin v EU.[7]

V bankovní unii Jednotný výbor pro řešení krizí provádí proces přípravy plánů řešení krize bank, které spadají do jeho působnosti. Jednotný výbor pro řešení krizí navíc vypracoval pokyny týkající se zásadních funkcí a zajištění rekapitalizace z vnitřních zdrojů a stále pracuje na řadě témat, zejména na informačních systémech pro potřeby řízení a kontinuity provozu. Jednotný výbor pro řešení krizí již zveřejnil „Úvod do plánování řešení krizí“ a vypracovává podrobnější manuál pro plánování řešení krizí určený k externí publikaci.

Pokud jde o minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky, přístup Jednotného výboru pro řešení krizí, jež původně vycházel z orientačních cílů z roku 2016, v roce 2017 zahrnul závazné požadavky pro největší a nejsložitější banky, jakož i úpravy specifické pro jednotlivé banky, které se zaměřují na kvalitu i kvantitu minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky. Jednotný výbor pro řešení krizí vydal koncem roku 2018 pokyny MREL 2018 k uplatňování právních předpisů, jimiž se řídí minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky[8]. Banky jsou obecně v přechodné fázi, a ačkoliv některé banky v současnosti stále ještě mají v minimálním požadavku na kapitál a způsobilé závazky nedostatky, již směřují ke splnění cílů ve lhůtách stanovených Jednotným výborem pro řešení krizí.

### *C. Změny v minimálním požadavku na kapitál a způsobilé závazky obsažené v bankovním balíčku*

V dubnu 2019 přijaly Evropský parlament a Rada Evropské unie bankovní balíček, který zahrnoval změny některých ustanovení směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a jednotného mechanismu pro řešení krizí, ale také směrnice o kapitálových požadavcích a nařízení o kapitálových požadavcích.[9] S ohledem na lhůty stanovené

[7] Viz zpráva Evropského orgánu pro bankovnictví o kolegiích k řešení krize: https://eba.europa.eu/documents/10180/2087449/EBA+Report+on+the+functioning+of+resolution+colleges+-+July+2018.pdf

[8] Příslušné dokumenty jsou k dispozici na adrese https://srb.europa.eu/sites/srbsite/files/srb_2018_mrel_policy_-_first_wave_of_resolution_plans.pdf a https://srb.europa.eu/sites/srbsite/files/public_mrel_policy_2018_-_second_wave_of_plans.pdf

[9] Evropský parlament přijal na svém plenárním zasedání dne 16. dubna 2019 legislativní texty, které tvoří tzv. „bankovní balíček“. Odhlasované znění sestává z následujících textů: legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 16. dubna 2019 o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2014/59/EU, pokud jde o schopnost úvěrových institucí a investičních podniků absorbovat ztráty a schopnost rekapitalizace, a kterou se mění směrnice 98/26/ES, 2002/47/ES, 2012/30/EU, 2011/35/EU, 2005/56/ES, 2004/25/ES a 2007/36/ES (COM(2016) 852 – C8-0481/2016 – 2016/0362(COD)) (řádný legislativní postup: první čtení); legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 16. dubna 2019 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (EU) č. 806/2014, pokud jde o schopnost úvěrových institucí a investičních podniků absorbovat ztráty a provést rekapitalizaci (COM (2016) 851 – C8–0478/2016–2016/0361 (COD)) (řádný legislativní postup: první čtení); legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 16. dubna 2019 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o pákový poměr, ukazatel čistého stabilního financování, požadavky na kapitál a způsobilé závazky, úvěrové riziko protistrany, tržní riziko, expozice vůči ústředním protistranám, expozice vůči subjektům kolektivního investování, velké expozice, požadavky na podávání zpráv a zveřejňování informací, a kterým se mění nařízení (EU)

v legislativních textech se nová pravidla v členských státech pravděpodobně začnou uplatňovat v průběhu roku 2020.

Část ustanovení v balíčku se týká minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky. Zahrnuje zejména opatření ke sladění stávajícího legislativního rámce s příslušnou mezinárodní normou pro celkovou kapacitu pro absorpci ztrát (TLAC) vydanou Radou pro finanční stabilitu a zahrnuje významné změny kalibrace, kritérií způsobilosti a skupinové alokace minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky a důsledky jeho porušení. Text se dále zabývá otázkou smluvního uznání rekapitalizace z vnitřních zdrojů u závazků vydaných podle právních předpisů třetích zemí, jakož i pravomocí orgánů příslušných k řešení krize pozastavit úhrady.

### *D. Případy použití ustanovení v rámci pro řešení krizí*

S použitím rámce pro banky v selhání nebo banky, u nichž je selhání pravděpodobné, zatím nejsou velké zkušenosti.

Případ Banco Popular (červen 2017) je jediným případem řešení krize realizovaným po vstupu všech ustanovení nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí v platnost.[10] V rámci programu řešení krize v Banco Popular se jednalo o odpis a konverzi kapitálu instituce a prodej subjektu pomocí nástroje převodu činnosti. V této souvislosti byla za vhodného kupujícího označena Banco Santander. V tomto případě se neuskutečnila žádná rekapitalizace závazků nad rámec podřízených závazků a podpora z Jednotného fondu pro řešení krizí nebyla nutná.[11]

Před případem Banco Popular byla směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank použita v listopadu 2015, kdy italské orgány zavedly režim řešení krize ve čtyřech bankách (Banca delle Marche, Banca Popolare dell'Etruria e del Lazio, Cassa di Risparmio di Ferrara a Cassa di Risparmio della Provincia di Chieti). K těmto případům však došlo před datem použitelnosti ustanovení o rekapitalizaci z vnitřních zdrojů.[12] Proto se použila pouze pravidla státní podpory týkající se sdílení zátěže (která vyžadují odpis vlastního kapitálu a podřízených závazků), nikoliv však rekapitalizace z vnitřních zdrojů podle směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank.[13]

Kromě toho byla některá ustanovení o rámci pro řešení krize použita v nedávných případech bank v obtížné situaci; neznamenala však zavedení režimu řešení krize v dané instituci:

---

č. 648/2012 (COM(2016) 850 – C8-0480/2016 – 2016/0360A(COD)); legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 16. dubna 2019 o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2013/36/EU, pokud jde o osvobozené subjekty, finanční holdingové společnosti, smíšené finanční holdingové společnosti, odměňování, opatření a pravomoci v oblasti dohledu a opatření na zachování kapitálu (COM(2016) 854 – C8-0474/2016 – 2016/0364(COD)).

[10] Lhůta pro použití ustanovení týkajících se nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů určená směrnicí o ozdravných postupech a řešení krize bank byla stanovena na 1. ledna 2016, zatímco pro ostatní ustanovení byla lhůta pro použití stanovena na 1. ledna 2015.

[11] Opatření byla přijata na základě rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí ze dne 7. června 2017 (SRB/EES/2017/08), které bylo schváleno rozhodnutím Komise (EU) 2017/1246 ze dne 7. června 2017.

[12] Článek 130 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank požaduje, aby členské státy použily určitá ustanovení, včetně ustanovení týkajících se rekapitalizace z vnitřních zdrojů, nejpozději ode dne 1. ledna 2016.

[13] Ustanovení o rekapitalizaci z vnitřních zdrojů podle směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank vyžadují odpis a konverzi akcií a způsobilých závazků až do minimální výše 8 % celkových závazků banky předtím, než bude umožněn přístup k vnější finanční podpoře.

- Některým bankám byla poskytnuta preventivní podpora likvidity.[14] Tuto podporu obdržely dvě řecké banky (Řecká národní banka a banka Piraeus) v dubnu 2015.[15] V prosinci 2016 byla poskytnuta bance Monte dei Paschi di Siena[16] a v lednu a dubnu 2017 téhož druhu podpory využily dvě středně velké italské banky, Banca Popolare di Vicenza a Veneto Banca. [17]
- Řecká národní banka a banka Piraeus obdržely preventivní rekapitalizaci v listopadu 2015.[18] Stejný druh podpory poskytly italské orgány společnosti Banca Monte dei Paschi di Siena v červnu 2017.[19]
- V červnu 2017 byly banky Banca Popolare di Vicenza a Veneto Banca prohlášeny Evropskou centrální bankou za banky v selhání nebo banky, u nichž je selhání pravděpodobné, a Jednotný výbor pro řešení krizí došel k závěru, že opatření k řešení krize není ve veřejném zájmu.[20] Rámec pro řešení krize stanoví, že za těchto okolností se použijí insolvenční pravidla podle vnitrostátních právních předpisů. Tyto dvě instituce byly proto podle italského práva likvidovány v rámci nucené správní likvidace.
- Pokud jde o lotyšskou banku ABLV, AS a její dceřinou společnost ABLV Bank Luxembourg S.A., poté, kdy Evropská centrální banka v únoru 2018 stanovila, že tyto banky jsou v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné, Jednotný výbor pro řešení krizí rozhodl, že nezahájí opatření k řešení krize vzhledem k neexistenci veřejného zájmu. Následně ABLV AS požádala o dobrovolnou likvidaci podle lotyšského práva a ABLV Luxembourg S.A. zůstala v režimu pozastavení plateb podle lucemburského práva.

Komise v příslušných případech posoudila opatření oznámené členským státem podle pravidel pro státní podporu pro finanční odvětví, které pro kapitálovou podporu vyžaduje sdílení zátěže akcionářů a podřízených věřitelů, jakož i další ustanovení, včetně případného předložení plánu restrukturalizace.

## III. Položky k dalšímu hodnocení

### *A. Použití směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí*

*Preventivní rekapitalizace*

Preventivní rekapitalizace umožňuje ve výjimečných případech[21] rekapitalizaci banky z veřejných prostředků za účelem včasného řešení obtíží, které mohou vzniknout v souvislosti s nepravděpodobným hospodářským scénářem (jak je uvedeno v nepříznivém scénáři zátěžového testu) a které mohou ovlivnit finanční podmínky solventních institucí. To přispívá k vytváření prozíravého přístupu k finanční stabilitě

[14] Likvidita ve formě státních záruk za facility poskytnuté centrálními bankami nebo nově vydané závazky podle čl. 32 odst. 4 písm. d) bodů i) a ii) směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a čl. 12 odst. 4 písm. d) bodů i ) a ii) nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí.
[15] Věc SA 41503.
[16] Věc SA. 47081.
[17] Věc SA.47149.
[18] Podporu schválila Komise ve věci SA.43364 a SA 43365. Pojem „preventivní rekapitalizace“ označuje poskytnutí kapitálu solventní instituci podle čl. 32 odst. 4 písm. d) bodu iii) směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a čl. 18 odst. 4 písm. d) bodu iii) nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí.
[19] Podporu schválila Komise ve věci SA 47677.
[20] Věc SA 45664.
[21] Opatření je povoleno s cílem napravit závažné narušení ekonomiky členského státu a zachovat finanční stabilitu.

a k prevenci případného zhoršení, které by mohlo vést k selhání banky. Aby se zajistilo, že preventivní rekapitalizace bude použita správně a skutečně pro účely vyřešení situace, vyžadují směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí splnění několika podmínek. Mezi ně patří skutečnost, že banka je solventní, že finanční podpora z veřejných prostředků není využívána k pokrytí ztrát, které vznikly nebo by pravděpodobně mohly vzniknout, a že preventivní rekapitalizace je nezbytná pro řešení nedostatku kapitálu stanoveného při zátěžovém testu nebo při přezkumu kvality aktiv. Opatření musí být rovněž dočasné povahy a musí být přiměřené z hlediska nápravy následků závažného narušení ekonomiky členského státu. Opatření je rovněž podmíněno konečným schválením v rámci Unie pro státní podporu.

Komise zjistila, že může vyvstat potřeba dále vyjasnit podmínky a postup pro poskytnutí preventivní rekapitalizace s ohledem na zajištění včasnosti a koordinace mezi příslušnými subjekty. Rámec například nestanoví, který orgán by měl potvrdit, že banka je „solventní“ předtím, než obdrží preventivní rekapitalizaci (ani nestanoví definici platební schopnosti pro účely preventivní rekapitalizace), a neuvádí, který orgán by měl určit ztráty, jež subjekt utrpěl nebo pravděpodobně utrpí v blízké budoucnosti a které nelze pokrýt prostřednictvím preventivní rekapitalizace.

Na základě zkušeností z prvních případů a ve spolupráci s ECB a Jednotným výborem pro řešení krizí Komise vypracovala osvědčené postupy týkající se některých aspektů tohoto postupu, včetně úlohy zátěžových testů a jejich interakce s přezkumem kvality aktiv. Komise bude v tomto směru nadále pracovat.

*Opatření včasného zásahu*

Směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank poskytuje orgánům dohledu pravomoci k včasnému zásahu, které mají zabránit dalšímu zhoršování finanční situace instituce a co nejvíce snížit riziko a dopad možného řešení. Tyto pravomoci se aktivují v případě, že jsou splněny určité zvláštní podmínky[22] umožňující příslušným orgánům přijmout taková opatření, jako například požadavek, aby vedení instituce vypracovalo akční program nebo změnilo obchodní strategii instituce či její právní a provozní strukturu. Příslušné orgány mohou v této souvislosti rovněž nahradit vedení instituce.[23]

Opatření včasného zásahu byla dosud uplatňována jen ve velmi omezené míře, takže je možné vyvodit jen málo předběžných závěrů. Vzájemné působení a potenciální překrývání pravomocí k včasnému zásahu, které byly svěřeny příslušným orgánům na základě vnitrostátních právních předpisů provádějících směrnici o ozdravných postupech a řešení krize bank, a dohledových pravomocí, které tyto orgány mohou vykonávat na základě směrnice o kapitálových požadavcích a nařízení o jednotném mechanismu dohledu by si zasloužilo další analýzu.[24] Pokud jde o bankovní unii, mohlo

[22] Konkrétně článek 27 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank stanoví, že příslušný orgán může aktivovat opatření včasného zásahu, pokud „*instituce porušuje nebo, mimo jiné z důvodu rychle se zhoršujících finančních podmínek, včetně zhoršující se likvidní situace, rostoucí míry cizího financování, nesplácených úvěrů nebo koncentrace expozic, posuzováno na základě souboru podmínek, které mohou zahrnout požadavek na kapitál instituce plus 1,5 procentního bodu, pravděpodobně v blízké budoucnosti nebude splňovat kterýkoli požadavek nařízení (EU) č. 575/2013, směrnice 2013/36/EU nebo hlavy II směrnice 2014/65/EU nebo jakýkoli z článků 3 až 7, 14 až 17, a článků 24, 25 a 26 nařízení (EU) č. 600/2014 […]*“

[23] Toto rozhodnutí nedávno přijala ECB ve vztahu k bance Carige (Cassa di Risparmio di Genova a Liguria). Viz https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/pr/date/2019/html/ssm.pr190102.en.html

[24] Konkrétně článek 16 nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí.

by být rovněž užitečné uvažovat o zanesení těch ustanovení o pravomocích k včasnému zásahu, která jsou obsažena ve směrnici o ozdravných postupech a řešení krize bank, i do nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí, aby se zamezilo použití odlišných vnitrostátních prováděcích opatření.

*Společný mechanismus jištění pro Jednotný fond pro řešení krizí a mezivládní dohoda*[25]

V souladu s minulými politickými dohodami ministrů financí[26] a jak bylo též potvrzeno v závěrech vrcholné schůzky eurozóny v prosinci 2018[27], bude nejpozději do konce přechodného období pro sdílení prostředků v rámci Jednotného fondu pro řešení krizí vytvořen společný mechanismus jištění pro Jednotný fond pro řešení krizí, který je nezbytný pro posílení důvěryhodnosti jednotného mechanismu pro řešení krizí v bankovní unii.

Komise opakovaně vyzývala k tomu, aby byl společný mechanismus jištění zaveden dříve.[28] V prosinci 2018 se vrcholná schůzka eurozóny shodla na tom, že včasné zavedení mechanismu jištění bude podmíněno dostatečným pokrokem, při snižování rizika, jenž bude hodnocen v roce 2020.

Zdá se, že mezi členskými státy, které se účastní bankovní unie, je široce sdílen názor, že splacení společného mechanismu jištění Jednotným fondem pro řešení krizí by se v případě, že by mechanismus jištění měl být použit před koncem přechodného období, omezovalo pouze na dotčené podfondy jednotlivého státu.[29] To má dopad na částky, které mohou být splaceny, a tudíž vypůjčeny ze společného mechanismu jištění. Aby se zajistilo, že v průběhu přechodné fáze bude možné v případě potřeby získat i úplný přístup k mechanismu jištění, bude třeba brzy schválit omezené změny mezivládní dohody (zejména z toho důvodu, že bez rychlé změny mezivládní dohody může včasné provedení přinést jen omezený prospěch).

Jednou z dostupných možností by bylo sdílení příspěvků předem a následných příspěvků počínaje rokem 2021, aby se dosáhlo společného mechanismu jištění věrohodné velikosti a zvýšila se odolnost bankovní unie.

*Likvidita při řešení krize*

Zásadní součástí účinného řešení krize je zajistit, aby banka, jejíž krize je předmětem řešení, i nadále vykazovala dostatečnou likviditu ke splnění svých závazků. Likvidita může pocházet z trhu nebo z běžných facilit centrální banky. Pokud jsou tyto zdroje dočasně nedostatečné, mohl by se k zajištění likvidity při řešení krize použít Jednotný fond pro řešení krizí.

---

[25] Dohoda o převádění a sdílení příspěvků do Jednotného fondu pro řešení krizí, 14. května 2014, 8457/14: http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-8457-2014-INIT/cs/pdf.

[26] Prohlášení Euroskupiny a ministrů Rady pro hospodářské a finanční věci (ECOFIN) o mechanismu jištění pro jednotný mechanismus pro řešení krizí, 20. prosince 2013, 18137/13: http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-18137-2013-INIT/en/pdf.

[27] Prohlášení z vrcholné schůzky eurozóny ze dne 14. prosince 2018 a působnost společného mechanismu jištění pro Jednotný fond pro řešení krizí.

[28] Viz například sdělení Komise Evropskému parlamentu, Evropské radě, Radě a Evropské centrální bance – Další kroky k dokončení evropské hospodářské a měnové unie: plán, 6.12.2017, COM/2017/0821 final a sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropské centrální bance, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o dokončení bankovní unie, 11.10.2017, COM(2017) 592 final.

[29] Čl. 5 odst. 1 písm. e) mezivládní dohody.

Nicméně vzhledem k rozsahu možných potřeb likvidity při řešení krize nemusí prostředky Jednotného fondu pro řešení krizí dostačovat k adekvátnímu řešení těchto potřeb, a to ani po doplnění z mechanismu jištění téže nebo podobné velikosti.[30]

V souladu s článkem 73 nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí může Jednotný výbor pro řešení krizí sjednávat půjčky od externích subjektů s cílem zajistit dostupnost prostředků pro řešení krizí, nejsou-li příspěvky pro tyto účely (doposud) k dispozici. Komise se domnívá, že toto ustanovení umožňuje, aby Jednotný výbor pro řešení krizí přijal vhodné prostředky k zajištění své funkčnosti, a to i formou sjednání omezeného objemu půjček mimo rámec řešení krize.

Kromě toho se v členských státech mimo bankovní unii, jakož i v jurisdikcích třetích zemí[31] předpokládá poskytování podpory likvidity při řešení krizí buď bez omezení, nebo s omezením výrazně převyšujícím omezení možná v rámci bankovní unie, často s možností navýšení.

Komise proto důrazně podporuje probíhající úvahy o dalších zdrojích a řešeních pro poskytování podpory likvidity v režimu řešení krize a vyzývá k tomu, aby tyto byly dohodnuty a provedeny v průběhu roku 2019. Je důležité, aby v případě potřeby byly k dispozici dostatečné prostředky k poskytnutí krátkodobé podpory likvidity.

*Jiné otázky*

Článek 129 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank požaduje, aby Komise posoudila závěry zprávy Evropského orgánu pro bankovnictví (EBA) o zjednodušených povinnostech vydané v prosinci 2017 podle čl. 4 odst. 7 směrnice,[32] jakož i zprávy orgánu EBA o minimálním požadavku na kapitál a způsobilé závazky vydané v prosinci 2016 v souladu s čl. 45 odst. 19 uvedené směrnice.[33]

Zpráva orgánu EBA o zjednodušených povinnostech poskytuje přehled o použití těch ustanovení směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank, která umožňují příslušným orgánům a orgánům příslušným k řešení krize požadovat od způsobilých bank zjednodušené ozdravné plány a plány řešení krize. Způsobilost ke zjednodušeným povinnostem musí být stanovena na základě několika faktorů uvedených v článku 4 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a v nařízení v přenesené pravomoci o zjednodušených povinnostech.[34] Zpráva upozorňuje na různé postupy

[30] Viz například: Zpráva Euroskupiny o prohlubování HMU určená vedoucím představitelům, 4. prosince 2018, https://www.consilium.europa.eu/fr/press/press-releases/2018/12/04/eurogroup-report-to-leaders-on-emu-deepening/; „Řešení financování bank: Alternativní řešení pro zajištění požadované likvidity“, listopad 2018, W.P. de Groen, hloubková analýza vyžádaná Hospodářským a měnovým výborem Evropského parlamentu (ECON), k dispozici na adrese: http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2018/624423/IPOL_IDA(2018)624423_EN.pdf; „Jak zajistit likviditu bankám po vyřešení krize v evropské bankovní unii“, listopad 2018, M. Demertmis, I. Gonçalves Raoso, P. Hüttl, G. Wolff, hloubková analýza vyžádaná Hospodářským a měnovým výborem Evropského parlamentu (ECON), k dispozici na adrese: http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2018/624422/IPOL_IDA(2018)624422_EN.pdf

[31] Viz například Fond pro organizovanou likvidaci USA (hlava 12 § 5390 Sbírky federálních zákonů USA (§ 210 písm. n) Dodd-Frankova zákona).

[32] https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1720738/EBA+Report+on+the+Application+of+Simplified+Obligations+and+Waivers+in+Recovery+and+Resolution+Planning.pdf

[33] https://eba.europa.eu/documents/10180/1695288/EBA+Final+MREL+Report+%28EBA-Op-2016-21%29.pdf

[34] Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/1075 ze dne 23. března 2016, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o regulační technické normy upřesňující obsah ozdravných plánů, plánů řešení krize a skupinových plánů řešení krize, minimální kritéria, která má příslušný orgán posoudit v souvislosti s ozdravnými plány a skupinovými ozdravnými plány, podmínky vnitroskupinové finanční podpory,

a přístupy, které příslušné orgány a orgány příslušné k řešení krize používají v souvislosti s uplatňováním zjednodušených povinností. V této souvislosti zpráva doporučuje, aby byly nepřetržitě sledovány zbývající rozdíly.

Komise bere zprávu na vědomí a domnívá se, že zjednodušené povinnosti jsou důležitým prvkem rámce zajišťujícím účinnost a přiměřenost požadavku na vypracování ozdravných plánů a plánů řešení krize a případně snižujícím administrativní zátěž příslušných orgánů a orgánů příslušných k řešení krize. Komise proto může zohlednit potřebu zlepšení rámce v tomto ohledu, přičemž vezme v úvahu výsledek sledování zjednodušených povinností Evropským orgánem pro bankovnictví.

Bankovní balíček, který spolunormotvůrci přijali dne 16. dubna 2019, obsahuje několik opatření na změnu režimu minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky, a nahradil tedy požadavek na přezkum na základě zprávy orgánu EBA.

### *B. Interakce mezi řešením krize a platební neschopností a úvahy o další možné harmonizaci platební neschopnosti*

Režim řešení krize představuje „výjimku“ z obecného úpadkového řízení použitelného podle vnitrostátních právních předpisů. Harmonizovaná pravidla obsažená ve směrnici o ozdravných postupech a řešení krize bank a v nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí se použijí, zejména pokud se zjistí, že banka selhává nebo je její selhání pravděpodobné, neexistuje-li alternativní opatření soukromého sektoru a je ve veřejném zájmu, aby v dané instituci byl zaveden režim řešení krize. V případě, že neexistuje veřejný zájem na zavedení režimu řešení krize v dané bance, banka bude likvidována v souladu s insolvenčními pravidly podle vnitrostátních právních předpisů.

Vnitrostátní insolvenční právo, jež se vztahuje na selhávající banky, není v současné době většinově harmonizováno a uplatňování insolvenčních pravidel na vnitrostátní úrovni se v jednotlivých členských státech liší. Směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí doposud zavedly pouze omezený prvek harmonizace. Směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank zejména stanoví, že určité nepojištěné způsobilé vklady mají v případě platební neschopnosti na vnitrostátní úrovni vyšší stupeň priority než jiné běžné nezajištěné nepřednostní závazky a že pojištěné vklady mají v případě platební neschopnosti vyšší stupeň priority než nepojištěné způsobilé vklady.[35] Stanovení stupně priority v případě platební neschopnosti je dále harmonizováno směrnicí o hierarchii bankovních věřitelů, kterou se mění směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank.[36] Směrnice vytvořila novou kategorii dluhu (nepreferenční prioritní dluh), která má v případě platební neschopnosti vyšší stupeň priority než výše uvedené podřízené závazky, avšak nižší než prioritní závazky.

Ustanovení o přezkumu nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí vyžaduje, aby Komise posoudila, zda je třeba dále harmonizovat úpadková řízení pro instituce v selhání nebo instituce, jejichž selhání je pravděpodobné.

---

požadavky na nezávislé odhadce, smluvní uznání pravomoci k odpisu a konverzi, postupy a obsah požadavků na oznamování a oznámení o pozastavení, jakož i běžné fungování kolegií k řešení krize, k dispozici na adrese: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX%3A32016R1075

[35] Článek 108 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank.

[36] Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2399 ze dne 12. prosince 2017, kterou se mění směrnice 2014/59/EU, pokud jde o pořadí nezajištěných dluhových nástrojů v insolvenční hierarchii.

Rozdíly mezi insolvenčními režimy v celé bankovní unii mohou být zdrojem problémů a složitosti pro orgán příslušný k řešení krize, zejména v případě, kdy je platební neschopnost v rámci opatření týkajících se přeshraničních bank v režimu řešení krize využívána jako hypotetické srovnání (ke splnění zásady, že se žádný věřitel nesmí dostat do méně výhodného postavení[37]). Je zapotřebí více zkušeností, aby bylo možné pochopit, zda a jak by tyto otázky měly být řešeny. Komise je však již schopna určit některé prvky insolvenčního práva vztahujícího se na banky v selhání, které by zasluhovaly další zvážení. Ty zahrnují posouzení použitelného stanovení pořadí pohledávek v případě platební neschopnosti na vnitrostátní úrovni v různých členských státech, rovněž s cílem určit, zda je žádoucí toto pořadí dále harmonizovat v případě platební neschopnosti a řešení krize.[38] Postupy, jež jsou k dispozici na vnitrostátní úrovni pro případy likvidace bank, které jsou prohlášeny za banky v selhání nebo banky, u nichž je selhání pravděpodobné, ale u nichž neexistuje žádný veřejný zájem na přijetí opatření k řešení krize, by mohly vyžadovat další ujasnění. Směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank ani nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí nestanoví konkrétní způsob, jakým by se měla provádět insolvenční řízení v případě těchto bank, neboť tyto prvky nejsou harmonizované a jejich stanovení je ponecháno v kompetenci vnitrostátního zákonodárce.

Komise zahájila studii, jejímž cílem je těmto otázkám lépe porozumět.[39] Cílem studie bude poskytnout základ pro analýzu rozdílů v insolvenčních rámcích pro banky podle různých vnitrostátních právních předpisů a posoudit interakce mezi těmito rámci a pravidly pro řešení krize. Studie by rovněž měla určit možná politická řešení harmonizace, včetně případného zavedení správního úpadkového řízení v EU.

### *C. Fungování jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného výboru pro řešení krizí*

Podle ustanovení o přezkumu nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí by Komise měla posoudit několik aspektů týkajících se správy, řízení a fungování jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného výboru pro řešení krizí.

Položky, jež mají být předmětem přezkumu a jež jsou pro přehlednost níže seřazeny ve skupinách, zahrnují:

- posuzování vzájemného působení Jednotného výboru pro řešení krizí (a jednotného mechanismu pro řešení krizí obecně) s dalšími účastníky v rámci postupu řešení krize, jakož i s orgánem EBA, Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy (ESMA) a Evropským orgánem pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění (EIOPA),
- posouzení toho, zda by měla být přehodnocena cílová úroveň nebo referenční bod Jednotného fondu pro řešení krizí,

[37] Tato zásada je kodifikována v článku 34 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a vyžaduje, aby akcionářům a věřitelům nevznikla v režimu řešení krize větší ztráta než při likvidaci v úpadkovém řízení.

[38] Při harmonizaci pořadí pohledávek v případě platební neschopnosti je třeba náležitě zohlednit status některých přednostních věřitelů, jako jsou daňové orgány, instituce sociálního zabezpečení, pracovníci/zaměstnanci.

[39] Studie byla zahájena na základě žádosti a rozpočtových prostředků vyčleněných Evropským parlamentem na pilotní projekt bankovní unie. Výzva k podávání nabídek byla zveřejněna dne 7. září 2018, viz https://ted.europa.eu/TED/notice/udl?uri=TED:NOTICE:389651-2018:TEXT:CS:HTML&ticket=ST-35512292-rGDZ9PTvzUdNJZvojeKKI1EdXBHdQdHshD8PU99JSVKIfmyXIsA4zPHRCzeoTNQsdCLBE7Iu53KzhFMVrszsG9zW-jpJZscgsw0KeumEE0mYyCS-1dilRzzzQczGl03GpkcVaEJS1fqVDK0xcTDelqmAExgb

- posouzení systému vnitřní správy a řízení Jednotného výboru pro řešení krizí a dalších provozních otázek, zejména pak investičního portfolia Jednotného výboru pro řešení krizí,
- posouzení právního postavení výboru jakožto agentury Unie.

Komise úvodem poznamenává, že Jednotný výbor pro řešení krizí převzal v roce 2016 plné pravomoci k řešení krizí a potřeboval čas na to, aby zajistil své vnitřní fungování a dosáhl plného počtu zaměstnanců. K provedení hloubkového přezkumu proto nejsou k dispozici dostatečné informace ani zkušenosti.

Lze však předložit několik předběžných úvah.

Pokud jde o postup stanovený v nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí pro přijetí režimu řešení krize,[40] ten zahrnuje několik kroků a vyžaduje koordinaci mezi různými subjekty, včetně Jednotného výboru pro řešení krizí, vnitrostátních orgánů příslušných k řešení krizí, Evropské centrální banky a Komise. Kromě toho tento postup vyžaduje, aby v zájmu zachování finanční stability a zabránění negativnímu dopadu na trh byl režim řešení krize přijat a proveden ve velmi krátké době. Ačkoli tento postup přináší určité výzvy, zajišťuje, aby rozhodnutí o řešení krize bank byla přijímána rychle a zároveň byly zachovány úlohy a pravomoci všech zúčastněných stran.

Mimo postup řešení krize navázal Jednotný výbor pro řešení krizí spolupráci s vnitrostátními orgány, a to v souladu s postupy stanovenými v tomto rámci. V cyklu plánování řešení krizí na rok 2017 výbor pro řešení krizí stanovil závazné cíle pro minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky na konsolidované úrovni pro většinu největších bankovních skupin spadajících do jeho působnosti a do roku 2020 hodlá stanovit závazné cíle pro všechny skupiny v rámci své působnosti.

Pokud jde o orgán EBA, Komise dne 27. listopadu 2017 zveřejnila zprávu o jeho úloze v postupech zprostředkování při řešení krizí.[41] Tato zpráva se zabývala některými otázkami, na něž orgán EBA Komisi upozornil. Všechny tyto otázky se týkají ustanovení nařízení o zřízení Evropského orgánu pro bankovnictví,[42] která se mění v souvislosti s přezkumem evropských orgánů dohledu.[43]

Co se týče revize cílové úrovně a referenčního bodu pro Jednotný fond pro řešení krizí, nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí stanoví, že do konce počátečního období osmi let ode dne 1. ledna 2016 dosáhnou dostupné finanční prostředky Jednotného fondu pro řešení krizí nejméně 1 % hodnoty pojištěných vkladů všech úvěrových institucí povolených ve všech zúčastněných členských státech.[44] Podobně směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank stanoví, že do 31. prosince 2024 dosáhnou dostupné finanční prostředky mechanismů financování členských států alespoň 1 % hodnoty pojištěných vkladů všech institucí povolených na jejich území.[45] Členské státy mohou stanovit cílové úrovně nad uvedenou výši, což je možnost, kterou některé členské státy při provádění uvedené směrnice využily.

[40] Článek 18 nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí.
[41] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX:52017DC0661
[42] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovnictví).
[43] Návrh Komise COM(2017) 536 final ze dne 20. září 2017.
[44] Čl. 69 odst. 1 nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí.
[45] Čl. 102 odst. 1 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank.

Od roku 2014 byla přijata řada nařízení v přenesené pravomoci a prováděcích nařízení, která stanoví pravidla týkající se příspěvků předem[46] a následných příspěvků,[47] jež mají být získány pro Jednotný fond pro řešení krizí, a vnitrostátních mechanismů financování. V rámci bankovní unie následně Jednotný výbor pro řešení krizí vypočítal a prostřednictvím vnitrostátních orgánů příslušných k řešení krize začal získávat příspěvky předem do Jednotného fondu pro řešení krizí.[48] Mimo bankovní unii nyní banky přispívají do vnitrostátních mechanismů financování.

V říjnu 2016 orgán EBA přijal zprávu o referenčním bodu pro stanovení cílové výše pro mechanismy financování k řešení krizí.[49] Zpráva doporučila změnit základ pro cílovou úroveň mechanismů financování k řešení krizí z pojištěných vkladů na celkové závazky po odečtení pojištěných vkladů, aby byl dosažen větší soulad s regulačním rámcem. Zdůraznila však rovněž, že orgány a instituce příslušné k řešení krize musí mít při vytváření mechanismů financování k řešení krizí ohledně příspěvků jistotu a že v průběhu tohoto období je třeba zabránit kolísání cílové úrovně.

Momentálně se Jednotný fond pro řešení krizí stále ještě vytváří a nikdy nebyl využit pro žádné opatření k řešení krize. Důraz je tedy třeba klást na dosažení cílové úrovně a plné provedení stávajících právních ustanovení. Změny samotné cílové úrovně nebo referenčního bodu a příspěvků se v této fázi procesu nejeví jako nezbytné.

Jakékoli další posouzení bude možné provést, teprve až bude celý mechanismus zajišťující financování v řešení krize úplný a případně vyzkoušený v konkrétních případech. V této fázi stačí uvést, že zvýšená schopnost soukromého sektoru absorbovat ztráty, zejména v důsledku pravidel týkajících se minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky obsažených v bankovním balíčku, a růst Jednotného fondu pro řešení krizí lze považovat za platný prostředek ke snížení možné expozice států vůči bankovnímu sektoru.

Co se týče správy a řízení Jednotného výboru pro řešení krizí a změny jeho právního statusu z agentury na instituci EU,[50] vzhledem k nedávnému vytvoření tohoto výboru a dosavadním malým praktickým zkušenostem nejsou v této fázi k dispozici dostatečné podklady pro navržení změn stávajících ustanovení. V tomto ohledu Komise zdůrazňuje, že takováto změna právního statusu by vyžadovala změnu Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU).

---

[46] Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 ze dne 21. října 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o příspěvky předem do mechanismů financování k řešení krizí, a prováděcí nařízení Rady (EU) 2015/81 ze dne 19. prosince 2014, kterým se stanoví jednotné podmínky uplatňování nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014, pokud jde o příspěvky předem do Jednotného fondu pro řešení krizí.

[47] Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/778 ze dne 2. února 2016, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o okolnosti a podmínky, za nichž lze úplně nebo částečně odložit úhradu mimořádných následných příspěvků, o kritéria pro určení činností, služeb a operací v souvislosti se zásadními funkcemi a o kritéria pro určení oborů podnikání a souvisejících služeb v souvislosti s hlavními liniemi podnikání.

[48] https://srb.europa.eu/en/content/ex-ante-contributions-0.

[49] V souladu s čl. 102 odst. 4 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank. Zpráva o vhodném základu pro cílové úrovně mechanismů financování k řešení krizí, EBA-OP-2016–18, 28. října 2016, k dispozici na adrese: http://www.eba.europa.eu/documents/10180/1360107/Report+on+the+appropriate+target+level+basis+for+resolution+financing+arrangements+%28EBA-OP-2016-18%29.pdf

[50] Čl. 94 odst. 1 písm. a) bod i) nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí vyžaduje, aby v rámci přezkumu právních předpisů Komise posuzovala, zda „*je třeba, aby úkoly přidělené tímto nařízením výboru, Radě a Komisi vykonávala výlučně nezávislá instituce Unie, a pokud ano, zda jsou nutné změny příslušných ustanovení, a to i na úrovni primárního práva*.“

Vzhledem k možnému přistoupení nezúčastněných členských států k bankovní unii může existovat prostor pro to, aby se projevily úvahy o podmínkách účasti přistupujícího členského státu v jednotném mechanismu pro řešení krizí.

## IV. ZÁVĚR

Komise zvažuje výše uvedená témata, která vycházejí z omezených zkušeností, jež Komise dosud získala při uplatňování rámce pro řešení krizí.

Tento rámec se uplatnil pouze v omezeném počtu případů. Pouze jeden z těchto případů se týkal řešení krize instituce podle nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí. Je také třeba poznamenat, že se řada těchto případů týkala „historických záležitostí“, které se nahromadily během finanční krize nebo dříve.

Kromě toho jsou ustanovení týkající se nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů a zřízení Jednotného výboru pro řešení krizí použitelná teprve od 1. ledna 2016. Další prvky, jako je plánování řešení krizí ve větších a komplexních institucích a ustanovení týkající se minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky, vyžadují postupné zavádění do praxe.

Některé důležité části rámce, včetně ustanovení o minimálním požadavku na kapitál a způsobilé závazky, pravomocí pozastavit úhrady a uznání závazků, na něž se vztahuje právo třetí země, jsou navíc v současnosti pozměňovány a po zavedení změn budou platit přechodná období.

V této souvislosti je předčasné v této fázi předkládat a přijímat legislativní návrhy.

Komise však bude uplatňování rámce pro řešení krizí nadále sledovat a dále posuzovat výše uvedené otázky, a to i s ohledem na další informace poskytnuté nedávno zahájenou studií o harmonizaci vnitrostátního insolvenčního práva a na zkušenosti plynoucí z možného budoucího uplatňování rámce pro řešení krizí.

Za tímto účelem se Komise rovněž zapojí do komplexní diskuse s odborníky jmenovanými Evropským parlamentem, členskými státy a všemi příslušnými zúčastněnými stranami o tématech uvedených v této zprávě v souvislosti se směrnicí o ozdravných postupech a řešení krize bank a nařízením o jednotném mechanismu pro řešení krizí (a také o otázkách, které mohou vyvstat v důsledku uplatňování rámce pro řešení krizí).

V této souvislosti Komise rovněž zohlední vzájemné působení s vývojem politiky ve vztahu k pojištění vkladů, včetně práce skupiny na vysoké úrovni zřízené Euroskupinou,[51] a přezkumem směrnice o systémech pojištění vkladů.[52]

[51] Zpráva Euroskupiny určená vedoucím představitelům o prohloubení HMU ze dne 4. prosince 2018.
[52] Směrnice 2014/49/EU.